

Anne Louise i en stille arbejdsstund i familiens musikrum i huset i Vejle

I kamp om titlen som Danmarks største stemme

Sang hjælper følelserne på vej

At deltage i "Voice – Danmarks største stemme" på TV 2 har fået Anne Louise Krogh til at huske, hvorfor hun brænder for at synge. Gennem sit arbejde med bl.a. hjerneskadede og kræftsyge mennesker ved hun, at en sang kan forløse næsten alt, når ord ikke rækker

Der er masser af musik og rytme i begge drengene, og det er tydeligt for enhver, at de kommer fra et hjem med musikrum og to musikalske forældre. Når det handler om TV 2's sangkonkurrence "Voice

– Danmarks største stemme", undrer Aske på tre et halvt år sig dog først og fremmest over, hvordan det kan gå til, at hans mor er inde i fjernsynet. For hans storebror, Pelle, på syv er det hele en tand mere spændende. Og allersværest var det for ham, da hans kammerater begyndte at tale om tv-programmet. De første uger måtte han nemlig ikke fortælle til nogen, at hans mor ville dukke op på skærmen som en af deltagerne. – Det var stort for ham, da han

endelig måtte afsløre, at jeg var med i udsendelsen den følgende lørdag, fortæller 39-årige Anne Louise Krogh fra Vejle.

Som seere af programmet vil huske, var hun blandt de talenter, der fik lov til at brillere i de såkaldte blindtests, og endte som en af de ti udvalgte på sangerinden Sharin Foos team. I disse uger skal i alt 41 dygtige sangere skæres ned til 20, og det foregår ved, at de duellerer mod hinanden to og to. Lørdag i næste uge skal det vise sig, om Anne Louise redder sig en plads i showets afsluttende live-del. Hvor langt, hun end når, har hendes medvirken dog allerede på nuværende tidspunkt givet hende noget:

– Jeg har undervist i 16 år, og hen ad vejen er jeg kommet væk fra det med selv at synge, fortolke og være den, der får feedback fra andre. Men det, som jeg

kan mærke nu, er i hvert fald, at jeg langtfra er færdig med det.

– Jeg har i nogle år ikke været så god til at fokusere på mig selv på samme måde som i mine unge år, hvor jeg sang i band og skrev mine egne sange. Faktisk har jeg aldrig rigtigt fået skabt et musikalsk netværk af ligesindede her i Vejle, hvor min mand, Anders, og jeg har boet de sidste ni år. Men inderst inde har jeg nok savnet det, og takket være "Voice" er jeg blevet mindet om, hvorfor jeg brænder for at synge.

Da Anne Louise i 1996 mødte sin nu 41-årige ægtemand, og han spurgte til hendes passion, var hun ellers ikke i tvivl: Hendes lidenskab var sangen.

– Men når man lever af at undervise, vænner man sig til at fokusere på teknik frem for følelser, siger hun.

Sang for livet

Gennem alle årene har sangen dog alligevel fyldt hendes liv. Ikke blot i kraft af hendes lærerjob på Det Danske Musicalakademi i Fredericia, hvor hun har undervist i syv år, men det sidste stykke tid også på nye og spændende måder:

– Sidst år blev jeg kontaktet af rehabiliteringssygeplejerske

Grete Ingemann Sørensen fra Vejle Sygehus omkring et helt nyt projekt: Hun ville tilbyde lungekraftpatienter sangundervisning ud fra en idé om, at det kunne gøre dem gavn. Det har vi så gjort i efteråret og med så stor succes, at vi genoptager det til marts.

– De patienter, jeg har undervist, har alle for nylig fået at vide, at de havde kræft. De befinder sig med andre ord på samme svære sted i livet og kan have behov for at foretage sig noget rart og ufarligt i selskab med deres raske pårørende. Jeg har selv udvalgt nogle sange om livsglæde og håb, men jeg har også lavet en kasse, som de kan lægge deres sangønsker i. Og det er altså stærke sager, som jeg aldrig selv

ville foreslå nogen i deres situation at give sig i kast med: Sange som "Om lidt bliver her stille". Det siger mig, at jeg har at gøre med mennesker, der vil kæmpe for at holde fast i livet.

– Sangundervisningen får uventede og smukke ting til at ske. Et ægtepar fra en gård i nærheden var med, fordi konen havde fået kræft. De er begge musikalske og glade for musik, men manden har i sin barndom fået at vide, at han ikke kunne synge. Siden har han ikke sunget en tone. Men han endte med at synge solo for sin syge kone, siger Anne Louise.

Også Vejlebjerg Børnecenter benytter hende jævnligt som konsulent, når det drejer sig om hjerneskadede børn og unge. – Eksempelvis er der en pige, hvis hjerne slet og ret skrumpet, og jeg har i samarbejde med neuropsykologen brugt musik til at fastholde hende i nogle af de ting, hun kan. En besked om, at

Stemmernes kamp

Ud fra hundredevis af håbefulde ansøgere blev 120 dygtige sangere i efteråret valgt til de såkaldte blindtests, hvor de fire musikalske coaches, Lene Nystrøm, Steen Jørgensen, Sharin Foo og L.O.C. sad med ryggen til og dermed kun havde stemmerne at dømme ud fra. De battle-runder, der i disse uger vises på skærmen, skal udmønte sig i, at hver coach står tilbage med et hold på fem superstærke sangere. Disse skal konkurrere i liveshows, hvor deltagerne på klassisk vis vælges fra, indtil én vinder står tilbage og kan kalde sig Danmarks største stemme.

Flere af Anne Louises sangelever har deltaget i programmer som "X Factor" og "Talent". Nu har hun selv fået lyst til at prøve kræfter med en tv-konkurrence

Anders og Anne Louise mødtes omkring musikken, og den er stadig en grundpille i deres liv

Der er masser af samspil og sang i familiens hverdag, og mors og fars talenter har allerede smittet hørbart af på drengene

hun skal have overtøj på, fordi skolebussen er på vej, kan f.eks. være udformet som en lille sang. Når man har det dårligt, kan det være svært at tage sig sammen til at komme fra ét sted til et andet. Men når hun hører melodien, tager hun selv tøjet på. Til en anden pige har jeg lavet et helt lyd bibliotek af små, musikalske beskeder, som hun selv kan aktivere, og som gør det muligt for hende at kommunikere mere klart og forståeligt med omverdenen.

Kajak og musik

Anne Louise og Anders fandt sammen i Aarhus, hvor de begge studerede musikvidenskab.

– Vi havde vidt forskellige opfattelser af musik: For mig var sangen det vigtige, mens han gik mest op i det instrumentale. Men én ting var vi enige om: Vi var vilde med Dolly Parton. Så vi lavede et Dolly-kopiband og havde nogle sjove år, hvor vi bl.a. spillede til ringridningsstævner. Samtidig sang jeg i en acapellagruppe, der kaldte sig Group 7. Vi skrev vores egne sange og nåede bl.a. at indspille to cd'er.

Hendes gemals helt store passion har i øvrigt intet med musik at gøre: Han ror kajak og har som maratonroer vundet flere mesterskaber. Og pudsigt nok var det

hans aktiviteter til vands, der blev ægtefællernes indgangsvinkel til arbejdsmarkedet efter endt uddannelse. De fik nemlig begge job på Vejle Idrætshøjskole, som havde oprettet en musiklinje, der dog ikke eksisterer længere.

– Anders arbejder i dag som musiklærer for senhjerneskadede. Og mine egne erfaringer med syge og handicappede har bekræftet mig i noget, jeg altid instinktivt har vidst: Sang kan meget andet end at underholde.

– Fra du bliver født, er det din mors stemme og tonefald, der er dit vigtigste holdepunkt i livet. Genetisk er vi simpelt hen bygget til at lytte efter stemmer. Derfor er sangstemmen et stærkt værktøj til dialog og kommunikation. Oven i købet lever vi i en verden, hvor næsten alt gøres op i fakta og tal. Så meget desto mere har vi brug for noget, der taler til følelserne. Det gør stemmen.

– Jeg oplever det meget stærkt med de syge og deres pårørende, som måske ikke har den store lyst til at udtrykke deres inderste følelser i den barske situation, de står i, siger Anne Louise Krogh.

– Gennem sangen gør de det så alligevel. Og således kan sangen på magisk vis forløse noget, man har behov for at få ud. □

Af Johan Isbrand
Foto: Poul Anker og Per Arnesen

johan.isbrand@familiejournal.dk